

Andrzej Kokowski, Wiesław Koman

Wieniawka, gm. Horodło, woj.
zamojskie. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 18, 60

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

posażenia, złożone wyłącznie z przepalonych kości. Naczynia pochodzące z grobów należą do form typowych dla grupy górnośląsko-malopolskiej kultury lużyckiej ze schyłku epoki brązu i z okresu balszackiego C. Największą liczebnie grupę tworzą okazy wazowate, przeważnie o baniastym lub dwusłózkowatym brzuścu i wyodrębnionej, stożkowatej szyjce, zdobione poniżej zalomu plastycznymi uchwytyami.

Materiały znajdują się w Instytucie Archeologii UJ.

Badania będą kontynuowane.

TYSZOWCE
woj. zamojskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii
w Lublinie

Badania prowadziła mgr Halina Wróbel. Finansował WKZ w Zamościu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury trzcinieckiej i ślady osadnictwa neolitycznego.

Badaniami objęto skupisko 4 kopców - jedno z wielu występujących w dolinach Huczwy i Lipowca - położone na dwóch sąsiednich, piaszczystych wyniesieniach. Jeden z kurhanów badany był wstępnie jeszcze w 1975 r. i opisany ludności kultury trzcinieckiej. W br. wyeksplorowano trzy ćwiartki uzyskując rozdrobnioną ceramikę kultury trzcinieckiej. U podnóża kopca wystąpiła niewielka ilość przepalonych kości ludzkich w otoczeniu ceramiki trzcinieckiej, wczesnośredniowiecznej oraz neolitycznej.

Dalšie prace skoncentrowały się głównie w grupie kopców położonych w odległości około 200 m od opisywanego wyżej. Kurhany badano metodą naprzeciwległych ćwiartek. Ogółem zdjęto 435 m² powierzchni. Średnice nasypów wahały się od 10 do 14 m, a wysokość od 0,4 do 0,8 m. Wśród kopców wyróżnił się oznaczony nr 5 - zawierał on w swoim wnętrzu wyraźną warstwę spalenizny o miąższości dochodzącej w centrum 0,7-0,8 m. Poza obrębem spalenizny, we wschodniej części kopca stwierdzono ślady po ognisku. Rozdrobniony materiał ceramiczny z warstwy spalenizny, jak i z nasypu kopca należy w całości do kultury trzcinieckiej. Ponadto w ćwiartce C, tuż pod darnią znaleziono sztyło brązowe.

W nasypach dwóch pozostałych kopców, powstałych przez zgarnięcie i usypanie istniejącej warstwy kulturowej, wystąpiła liczna ceramika kultur: wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej i pucharów lejkwatych a także w mniejszej ilości materiały kultur: ceramiki sznurowej i Chłopice-Vesele. Ponadto na wszystkich poziomach występowania stwierdzono ceramikę kultury trzcinieckiej, w tym całe naczynie w nasypie kopca 5.

Kurhan nr 5 zawierał również pod swoim płaszczem nie uszkodzone dwa /?/ obiekty związane z wcześniejszymi osadami, z których wydobyto 3 naczynia kultur wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej oraz pucharów lejkwatych.

Na uwagę zasługuje stekierka brązowa /?/ znaleziona u podnóża kopca nr 4, o eneolitycznych cechach morfologicznych.

W żadnym z trzech kopców nie stwierdzono śladów kości.

Badania nie będą kontynuowane.

WARSZAWA-ŻERZEN
Stanowisko 4

patrz
okres lateński

WIENIAWKA, gm. Horodło
woj. zamojskie
Stanowisko 6

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii
Muzeum Regionalne im. St. Staszica
w Hrubieszowie

Badania prowadzili dr Andrzej Kokowski i Wiesław Koman. Finansowało BBZDZ w Zamościu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z wczesnego okresu epoki brązu, osada grupy Chłopice-Vesele, cmentarzysko średnio wczesne.

Stanowisko odkryte w trakcie badań AZP w południowej części wsi. Zlokalizowano je na wybitnym cypiu leżącym u ujścia bezimiennego cieką przebiegającego równoleżnikowo Grzędą Horodelską do Bigu, po jej północnej stronie. Stanowisko niszczone jest przez eksploatację piasku.

W skarpcie płaskowni zaobserwowano trzy obiekty: 1 grób z wczesnego okresu epoki brązu, 1 grób średnio-wieczny i jedną jamę z materiałem grupy Chłopice-Vesele, którą wyeksplorowano. W obrywie skarpy znaleziono zniszczony pochówek szkieletowy i duże fragmenty naczyń z wczesnego okresu epoki brązu.

Materiał znajduje się w Muzeum w Hrubieszowie.

Badania będą kontynuowane.